

El Casal ofereix:

Sala polivalent:

- ✓ Cinema
- ✓ Teatre de petit format
- ✓ Petits concerts
- ✓ Conferències, taules rodones...

Sala mitjana amb:

- ✓ Megafonia
- ✓ Pantalla
- ✓ Canó per projeccions

Sales de treball per a grups reduïts

ANGLADA ELECTRODOMÈSTICS, S.L. - C.I.F. B-59408955

Parròquia de Sant Feliu
Torelló

C
A
S
A
L

P
A
R
R
O
Q
U
I
A
L

2011

Més de cent anys d'història

L'any 1896 neix a Torelló l'Escola Dominical sota l'impuls de Mn. Joan Sala. El primer local fou al col·legi del Germans Maristes, actualment Escola Rocaprevera, i comptava amb un petit teatre. Va tenir una coral, fundada el 1901 i dirigida per Ramon Reig Parés. L'any 1906 Mn. Lluís Brugarolas va escriure l'Himne de l'Escola Dominical.

Des dels seus orígens, l'Escola Dominical destacà pel grup de teatre que impulsava. L'èxit engrescà i encoratjà la construcció d'un local propi a la plaça Catalunya, començada a urbanitzar pels volts de 1904. Els terrenys de l'Escola Dominical pertanyien a la Sagrera de Sant Feliu de Torelló.

El teatre i local nou ocupava una parcel·la de 732 m². S'inicià la fonamentació del nou teatre l'any 1907, segons projecte del arquitecte Josep M. Coll i Bacardí. S'inaugurà a principis de febrer de 1911.

Per Nadal del 1920 es representaren "Els Pastorets" de Folch i Torres. Els Pastorets "La Llum de l'Establia", amb text de Maria Tubau i música de Mn. Josep Vinyeta, foren molt populars entre 1930 i 1936. La secció infantil de l'Escola Dominical els posava en escena.

L'any 1930 es va reformar el teatre. En aquests anys els Fejocistes (Federació de Joves Cristians) varen incidir molt en el dia a dia de l'Escola Dominical. S'impulsà molt l'excursionisme i la secció esportiva.

L'activitat de l'Escola Dominical va desaparèixer totalment en temps de guerra (1936-1939). El local teatre tingué diversos usos.

Acabada la Guerra Civil, l'Escola Dominical passà a ser el local d'Acció Catòlica. Popularment es convertí en el Centre Catòlic.

L'espai del teatre va ser lloc d'acollida durant la tràgica nit de l'aiguat del 17-18 d'octubre de 1940.

Entre 1941 i 1942, l'arquitecte Josep M. Pericas va projectar, de franc, el nou local amb les dependències per a realitzar els actes, el cafè, etc. L'activitat més significativa va continuar essent el teatre amb la representació d'obres molt importants i significatives.

El 1976 s'enderroca el teatre de Coll i Bacardí i s'edifica el nou Casal Parroquial. El mes de maig ja s'havia enllestit el projecte i els aspectes de finançament semblaven resolts. A finals d'agost s'enderroca el local i es comença el nou edifici sota l'impuls de Mn. Jacint Anglada. Les obres del Casal foren força lentes, els problemes financers hi tingueren molt a veure. Però, finalment, el 8 de juny de 1979 es tornà a obrir el Casal Parroquial.

Aquesta tercera etapa, no va ser tan esplendorosa com les anteriors; es va haver de "cedir" una part dels terrenys de l'antic Centre per poder finançar l'edifici actual i el teatre. Fins que els darrers temps, el teatre havia quedat pràcticament en desús.

Fins al dia d'avui, 25 de novembre del 2011!